

SPORTÁK

4/2003-2004

školní časopis 7. ZŠ Kolín

www.7zskolin.cz

4. číslo

5.-Kč

Úvodník

Venku nám jaro už pomalu zaklepalo na dveře a s prosluněnými dny přichází i nové číslo „EUROSPORTÁKU“. Ano, zajisté jste i vy postřehli, že 1.5.2004 vstoupila naše republika do evropské unie. Ale co se tím pro nás vlastně změnilo? Na první pohled skoro nic (alespoň pro většinu obyvatel). Ale na ten druhý? Abych řekl pravdu, žádnou změnu jsem zatím nepostřehl, až na to, že nám podražilo jídlo v restauracích. A co vlastně Evropská unie je? Až do 1.května letošního roku se EU skládala z 15 členských zemí. Od tohoto dne se EU rozšířila o deset nových zemí, mezi nimiž nechyběla ani Česká republika. Jednotná měna ve státech unie je EURO, s aktuálním kurzem 32,32 Kč za 1€. Jednoduchým výpočtem zjišťuji, že s mým současným týdením kapesným nebudu na eura potřebovat velkou peněženku. Vlastně mi bude stačit jenom takový malý pytlíček. No, možná si těch pár euro strčím do kapsy. A náhle tu mám první výhodu vstupu: nebudu si muset kupovat peněženku. Ovšem to bude platit až někdy kolem roku 2012, kdy se počítá se zavedením této měny i u nás. Víc Vám toho asi už neprozradím, protože pokud mám říct pravdu, jsem rád, že jsem dokázal dát dohromady alespoň tolik informací, které jste si před okamžikem přečetli. Teď už ale zbývá jen popřát spoustu zábavy při pročítání následujících stránek, které pro vás připravili naši redaktoři. Novinkou se stalo vedení našeho časopisu. Od tohoto čísla bude šéfredaktorem, člověkem který má na starost obsahovou část časopisu, vždy někdo jiný. Prvním z nich se stal Ondřej Cikán, známý spíše jako Cigi. Takže když se vám časopis bude líbit, chvalte ho. Když ne, nebojte, příští číslo už povede někdo jiný.

Vaše EUROREDAKCE

Kluci, nestyd'te se!

Všichni kluci se strašně stydí! Dokonce i ten můj. Je vám třeba 13 let a vy se holkám vyhýbáte! Proč? My holky vás přece neukousneme! Proč utíkáte? Když už vás někdo osloví, tak komunikujte! Kdyby se každý styděl jako vy, tak by byl svět hrozně nudný!!!!

Tak tohle napsala jedenáctiletá Míša, která tento vzkaz poslala do časopisu TOP DÍVKY. Osobně si to myslím taky. Je to fakt a je dost, že se někdo ozval. Kluci, neměli byste se nad sebou zamyslet?

(-bel-)

Lukáš absolvoval první operaci

Lukáš Danda, osmiletý žák kouřimské základní školy z Toušic, se minulou středu podrobil první operaci obličejů. V kanadském Torontu mu tamější doktor voperoval do jedné půlky sval ze stehna, který připojil k nervům. Zárok trval asi 10 hodin a dopadl dobře. Lukáš by měl díky němu schopen pohybovat rty, očima ze strany na stranu a hlavně se usmát. Právě to, pro téměř každého člověka všední věc, nemohl vinou vzácného Moebiova syndromu od narození dělat. Nyní má naději. Druhá půlka obličejů přijde na řadu v září. Díky svým spolužákům, školákům z jiných škol, soukromým dárcům a především společnosti ATS Telcom Praha (žádná pojišťovna ani ministerstvo zdravotnictví nevěnovaly ani korunu) se povedlo získat na operaci ve veřejné sbírce potřebné 3 miliony Kč.

(-ann-)

Rozhovor s naším novým pomocníkem

Jmenuje se Martin a na naši školu nastoupil nedávno. Říká o sobě, že je celkem normální a práce ho celkem baví. Co nám odpověděl na naše následující otázky jsi přečtete v tomto článku.....

Jak se ti líbí na naší škole?

Ale jo. Na vaší škole se mi celkem líbí, akorát ti žáci jsou celkem drzí. Když jsem chodíval do školy já, bývalo to opravdu jiné.

Jakou práci máš na škole?

Tak většinou opravuji, co rozbijete, a když tu není uklízečka, tak za ní zaskakuji a uklízím.

Jak vycházíš s personálem?

S personálem vycházím celkem dobře. Učitelé jsou dobrý a můj kolega pan školník je vynikající.

Je na naší škole hodně práce?

No, nenudím se. Práce je celkem dost..

Co říkáš na naši školu?

Škola je to opravdu pěkná a vybavení je taky pěkné a moderní.

Co bys změnil na naší škole?

No ještě bych přidal nějaké to vybavení. Určitě mi tady chybí nějaký ten automat na cappuccino a na PIVO.....ale ten se tu asi jen tak neobjeví, co?

(-cig- -vid-)

Jsme členy Evropské unie

Takto vypadá evropská vlajka. Není pouze symbolem Evropské unie, ale i evropské jednoty a identity v širším smyslu. Kruh zlatých hvězd představuje solidaritu a soulad mezi evropskými národy.

Počet hvězd nemá žádnou souvislost s počtem členských států. Hvězd je dvanáct, protože číslo dvanáct je tradičním symbolem dokonalosti, úplnosti a jednoty. Vlajka tedy zůstane stejná bez ohledu na budoucí rozšiřování EU.

Dne 1. května 2004 přivítala Evropská unie deset nových členských zemí (Česká republika, Estonsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovensko, Slovinsko).

Tato historická integrace znamená nové sjednocení západní a východní Evropy a rozšíření EU směrem k jižní Evropě.

Den rozšíření představuje završení několika let náročných jednání všech zúčastněných stran a EU 25 států teď nabízí perspektivu mírového a demokratického sjednocení větší části evropského kontinentu. Na pozadí zvuků otevírání lahví šampaňského a létajících konfet však většina 450 milionů občanů nové Evropy zůstává v nejistotě, zda se případné krátkodobé nevýhody spojené s rozšířením někdy vyrovnají dlouhodobými výhodami.

Pět desetiletí poté, co byl zahájen velkolepý projekt evropské integrace, zmizelo jednou provždy rozdělení z dob studené války a my žijeme ve sjednocené Evropě.

Aby k tomuto kroku mohlo dojít, bylo zapotřebí odvahy, odhodlání a značného úsilí na straně občanů i politických sil v nových členských zemích. Zároveň bylo zapotřebí vize a velkorysost na straně občanů a představitelů stávajících členských zemí EU.

Noví komisaři a všichni jejich spoluobčané přinášejí do Unie kulturu a rozmanitost deseti zemí, z nichž každá má svébytné, staleté historické kořeny.

Evropská komise je zde proto, aby sloužila občanům Evropy. Jejím úkolem je zajistit, že Evropská unie pracuje v zájmu občanů, zajistit více a lepších pracovních míst, konkurenceschopnější ekonomiku, čistší životní prostředí, lepší kvalitu potravin, ale i prostor svobody a spravedlnosti bez hrozeb zločinu a terorismu.

V příštém čísle

- kteří učitelé odcházejí, kteří na naši školu přijdou
- rozhovory s redaktory našeho časopisu
- jak budeme objednávat obědy
- tipy na prázdniny

Málokdo z nás ještě nebyl seznámený s touto stránkou. Ani naše redakce neodolala pokušení podívat se na tuto adresu. A jaké bylo naše překvapení, když jsme spatřili známé tváře našich kamarádů. Někdo si dělá legraci, jiní se chtějí opravdu seznámit, ale jsou i tací, kteří vystavují i své velmi odvážné fotografie. I když jsme tyto fotky našli úplnou náhodou, myslím, že kdybychom trochu zapátrali, určitě bychom tam našli více našich spolužáků. Ale my s tím nic nenaděláme, maximálně můžeme ostatním popřát hodně štěstí při dalším seznamování.. . Pokud by vám snad tyto stránky nestačili, mrkněte se na www.ukazse.cz, lovu zdar.. A pokud by vás zajímalo, koho jsme na těchto stránkách našli, tak nás zkuste přemlouvat a nabízet odměny a my vám to možná řekneme...a možná ne.

Šťastná třináctka

V úterý třináctého dubna se na Zámecké uskutečnila soutěž Šťastná třináctka. Soutěže se zúčastnilo sedmnáct dívek, které se snažily o co nejlepší umístění...Z naší školy se zúčastnily hned tři dívky: Janetta Kůstková, Tereza Marková a Monika Charvátová.

V soutěži musely dívky předvést co nejlepší a nejoriginálnější proslov, volnou disciplinu a také tajnou disciplinu. Porota rozhodla, že tyto disciplíny nejlépe splnila Tereza Marková, která si odnesla i cenu Miss sympatie od diváků. Janetta Kůstková si odnesla cenu od vizážistky a také Monika Charvátová ocenění Dítě a kůň.

Není tajemstvím, že Tereza Marková, vítězka této soutěže, je členem naší redakční rady. To je pro vás neklamnou známkou, že naši redaktori jsou nejenom chytrí, ale i hezcí... chtělo by se říci: dokonálí...ale neřekneme to na nás :-)))

Soutěž malých spisovatelů

I v letošním roce se v naší školní družině konala soutěž malých spisovatelů a my vám nyní přinášíme výsledky skvělých básniček a říkanek našich spolužáků, které jste si mohli přečíst v minulém čísle. Naše redakce samozřejmě u této akce nemohla chybět a stejně jako minulý rok zasedala v porotě naše redakční rada, která nakonec byla odměněna za svou „práci“ lízátky :o) Tímto děkujeme starostlivým družinářkám, které si připravili odměny nejen pro malé děti ze školní družiny, ale i pro nás.

1. místa

Lukáš Provazník- BEJK

Dominik Havlina- DRUŽINA

Monika Rosůlková-STRACH NA HŘBITOVĚ

2.místa

Lucka Vlasáková- ABECEDA

David Růžička- KOS

Michaela Cejnarová-VLKODLAK

3.místa

Anna Šindelářová-PAPÍROVÝ DRAK

Karolína Škrabánková-LIŠKA

Kateřina Smrčková-DUCH KRÁLE ŠIMONA

Bejk

Na louce je tráva,
pase se tam kráva.
A za krávou bejk,
bude z něho stejk.

Lukáš Provazník

Družina

Družina je hezká
Půjdem do ní dneska
Půjdem do ní s dětmi
A budeme si hrát
Taky dobře pracovat
Až si pěkně pohrajeme
Z družiny zas domů jdeme.

Havlina Dominik

Foto vítězů hledejte na poslední straně

Téma: Výběr

Jsem rozhořčen a zklamán. Proč??? Může za to naše školní jídelna. Ne, že bych proti jídelně nebo paním kuchařkám něco měl, ale určitě nejsem sám, na koho se nedostává výběr. Nejspíš si řeknete, že to není nic zas tak závažného. Ale představte si například takovou situaci. Jdete do jídelny a těšíte se na skvělý a naprosto chutně drásající výběr. Naštěstí pro vás jste brali takové mety, že jste se dostali mezi první a teoreticky by se na vás mělo dostat. Ale co se nestane?! Na okýnku u kuchařek marně hledáte cedulku s výběrem a když je poprosíte, jestli by vám ještě kousínek nedali, řeknou vám, že jste příliš pozdě... tato situace je určitě nejenom mně velice známá a vyvolává ve mně takové pocity, že je ani nedokážu popsat. A proč tomu tak je??? Odpověď je jednoduchá. Jelikož jsem deváťák a nekončím dříve než v půl jedné, výběr se na mně prostě nedostává. Dostanou ho totiž učitelé a děti, co se dostanou na oběd dříve. Zdá se mi to prostě trochu nespravedlivé a byl bych velice rád, kdyby se s tím něco udělalo. Jinak nemám školní jídelně a paním kuchařkám co vyčítat... Všem přeji dobrou chuť

(-cik-)

Tak už je to za námi !!!

Na středních školách proběhla jedna z nejtěžších zkoušek. 19. dubna proběhlo první kolo „přijímaček“. Někdo byl přijat bez ohledu na výsledky přijímacích řízení, nebo jen s ústním pohovorem. Jiní se museli hodně učit, aby se dostali na školu, kterou si vybrali. Těm, co se nepodařilo jít bez starostí na školy, pomáhali všichni blízcí i učitelé. Podpora byla určitě na svém místě. Doufáme, že každý dosáhne svého cíle třeba i napodruhé, nebo na odvolání. Proto vás chceme seznámit s výsledky našich spolužáků:

Celkem žáků	60
Přijato	48..tj. 80%
Nepřijato	8...tj. 13%
Neví	4...tj. 7%

Výsledky	9. A		9. B		9. C	
	přihl.	přij.	přihl.	přij.	přihl.	přij.
GYMNÁZIA	7	6	-	-	8	7
SOŠ a SOU Kolín (spoje)	4	4	4	4	3	3
OBCHODNÍ AKADEMIE Kolín	2	1	-	-	3	3
SPŠ Kolín	-	-	3	3	-	-
ISŠ Kolín	1	-	2	2	-	-
SSPŠ Kolín	-	-	1	1	1	1
SOŠ a SOU stavební Kolín	1	1	1	1	1	1
SOU Poděbrady	1	1	2	2	-	-
SOU strojírenské Kolín	-	-	1	1	1	1
ZEMĚDĚLSKÉ ŠKOLY	-	-	-	-	2	2
OSTATNÍ ŠKOLY	3	2	5	4	3	1

Kam patřím? – Naše třída, škola, město, země,

29.4.2004 byl pro naši školu výjimečným dnem. Každý ročník zpracovával formou projektu jedno z těchto témat:

- 1.ročník – naše třída
- 2.ročník – naše škola
- 3.ročník – naše město
- 4.ročník –naše vlast
- 5.ročník – naše sousední státy

Ve čtvrtek jsme se učili jinak. Líbilo se mi počítání schodů. Hráli jsme si a přitom se učili.(Eva) Líbila se mi maketa a co patří do aktovky. Hezky jsme si pomáhali. (Anička)

Líbilo se mi, jak jsem vyráběla denní rozvrh.(Lucinka) Mě se líbilo, jak jsem vyráběl model školy.(Patrick) Mě se líbilo, jak jsme lepili, co patří do aktovky.(Tereška) Mě se líbilo, jak jsme s Tomášem dělali roční období.(Šárka) Nejvíce se mi líbilo, jak jsme pracovali ve skupinkách.(Anička)

Žáci 1.ročníku

Dnes je takový zvláštní den, protože se neučíme tak, jako jindy. Je to pro mě ale nejkrásnější den v roce. Líbilo se mi, jak jsme sestavovali obrázek školy a jak Vojta počítal okna. Na mapě Kolína jsem vyhledal naši ulici a také ulici, kde je naše škola. Psali jsme, jak dlouho jdeme do školy, kdo má cestu nejkratší a kdo nejdlejší. Také jsme pracovali se žakovským desaterem. Líbilo se mi pracovat ve skupině. A taky bych chtěla poděkovat paní učitelkám , že to pro nás všechno vymýšlí a děti se podle toho učí.

Žáci 2.ročníku

Já jsem si přinesla knížku Kolín ve fotografii a nějaké pohledy a vystříhané články z časopisů. Pak jsem si ještě něco stáhla z internetu. Myslím, že ze začátku jsme si z toho dělali legraci a potom jsme zjistili, že to nebylo jednoduché. Dozvěděla jsem se o Kolíně věci, o kterých jsem vůbec nevěděla. Bylo to zajímavé a poučné. Také jsem se naučila hezky rovně nalepovat. Ve skupině se mi pracovalo dobře a naučili jsme se, že ve skupině se dá pracovat líp než sám. Naše skupina měla hodně věcí dobře a paní učitelka nás pochválila. Nejtěžší pro nás bylo napsat pěkné věty. Některé skupiny by se ale měly zlepšit. Ostatní třídy se mi také líbily, hlavně páté, ty měly Evropu a měly to pěkně nakreslené. Muselo to být těžké. Byl to hezký den.

Žáci 3.ročníku

Na projektový den jsme se připravovali dlouho před tím, než nastal. Mohli jsme se zapsat do různých skupinek na různá témata.

Když projektový den nastal, všichni jsme přinesli nashromážděný materiál, s kterým jsme pracovali a různě ho třídili, lepili, podtrhávali, kreslili a všelijak zpracovávali. Myslím, že se nám práce na téma historie zdařila. Když paní zástupkyně naši práci vybrala, tak jsme se s holkama až rozkřičely radostí. Šly jsme ji vyvěsit do 1.pavilónu a mohly jsme se podívat na práce ostatních tříd. Byly moc hezké. (Denisa Šindelářová 4.B)

Naše skupina si vybrala téma „Náš kraj“. Potřebný materiál jsme našli na internetu a v knihách. Pro pár informací jsme také zajeli do Psího domova. O něm a o podnebí Kolínska jsem psala já, Markéta zjistila vše o významných místech Kolína a okolí. Týmová práce se mi líbila, na všem jsme se dokázali dohodnout. Na začátku jsme se trochu zdrželi, protože jsme dlouho přemýšleli, ale pak jsme všechno dohnali. (T. Holíková 4.C)

Já jsem patřil do skupiny, která si vybrala prezidenta, hlavní město, vlajku, znak a Pražský hrad. Máma mi to vytiskla vše z internetu. Dalo jí to práci. Každý si něco připravil. Hodně jsme toho napsali, nakonec jsme přes celý papír nakreslili českou vlajku. Dalo nám to práci, ale podařilo se nám to. Paní zástupkyně si náš výtvar vybrala a visí ve vestibulu 1.pavilónu hned na prvním místě. (Jakub Markytán 4.B)

Na celý den jsem se moc těšil a pro informace jsem si došel do Info – centra. Každý z nás si něco přinesl a vypracovali jsme docela pěknou práci. Celý den se mi moc líbil a chtěl bych tak ještě někdy pracovat. (Kryštof Němčok 4.B)

Cílem projektového dne bylo vytvořit plakát na téma naše sousední státy – jejich kultura, jazyk, příroda, obyvatelé atd. Připravili jsme si encyklopedie, atlasy a další naučné knihy, z kterých jsme čerpali informace. Naše práce se mi velmi líbila. Důležité bylo, že jsme pracovali společně. Práce se povedla všem skupinám, bylo to velmi zajímavé a poučné. Celý den se mi velmi líbil. (K.Tvrdá 5.A)

Byl to skvělý den. Moc se mi líbí vytvářet plakáty a baví mě i připravovat. A také mě ten den velice zajímal, protože jsem věděla, že se určitě něco nového dozvím. Třeba vedlejší skupina měla překlady slov z němčiny, slovenštiny a polštiny, a tak mě zajímalo, jak to vytvoří. (Vokatá 5.C)

Ráno, když jsme šli do školy, tak už jsme se nemohli dočkat.

Tento den byl pro mě moc zajímavý, protože jsem se dozvěděla spoustu nových věcí. Jako například státní vlajky, spoustu nových slov v jiném jazyce, něco nového o hudbě, výlet po Evropě. My s Luckou a Eliškou jsme se na začátku trochu hádaly, ale pak jsme se udobřily. Byl to prostě super den. Doufám, že si ho zase někdy zopakujeme. (Čtverečková 5.C)

Tento den byl určitě lepší než normální den, protože jsme se ulili z hodiny, ale nebavilo mě to jen kvůli tomu. Byla jsem ráda, že můžu pracovat se svými kamarády. Předem jsme si připravili materiály. My jsme měli Polsko, naštěstí mám doma polský slovník, takže jsme mohli některé otázky zodpovědět. Lepili jsme, psali, kreslili. No prostě jsme ten náš plakát vylepšovali. Pan ředitel nás fotil při práci a paní zástupkyně se na nás taky přišla podívat. Hotovou práci jsme odnesli na první pavilon vystavit. Všechny plakáty byly moc hezké a bylo vidět, že se každý velmi snažil. Byl to bezva den. Nemuseli jsme se učit a přece jsme se toho hodně naučili a dověděli mnoho nového. (Žáci 5.D)

O své zážitky z projektového dne se s vámi podělili žáci 1.stupně 7.základní školy v Kolíně

Kutná Hora

V dějepisné exkurzi jsme navštívili město Kutnou Horu. Nejprve jsme šli na kutnohorské náměstí, kde se vypráví pověst o mnichovi, který zde kdysi přespal a ve snu se mu zdálo o stříbrných prutech. Potom jsme se šli podívat na morový sloup. Dále jsme se proměnili ve středověké havíře a v jejich pláštích

jsme se spustili do bývalých stříbrných dolů, které se mi moc líbily. Nejvíce mne zaujala podzemní voda a zatopené místnosti až 8 metrů pod vodou. Viděli jsme také „vydlabané kapsy“, které vytvořili dělníci pro své svítilny a také jsme viděli vytesaný kříž na památku zemřelého dělníka. Viděli jsme i pravou důlní tmu. Když jsme opustili důl, podívali jsme se do pravé mincovny. Pak jsme zamířili do chrámu Svaté Barbory, šli jsme po mostě, ze kterého chtěla mít KH svůj Karlův most, protože dříve soupeřila s Prahou. A dostali jsme se do chrámu. Pověst vypráví o tom, že se svatá Barbora nechtěla provdat za křesťana, a tak jí otec zazdil zaživa do zdi. Od té doby ochraňuje dělníky. Poté jsme navštívili Vlašský dvůr. A nakonec jsme navštívili Kostnici, kde bylo z kostí vytvořeno skoro vše. Pyramidy, nádherný lustr, svícný a erb. Také jsme viděli lebky husitů po bojích a jejich zranění. Výlet se mi moc líbil, jen mi bylo líto, jak havíři museli pracovat a jsme rád, že to nemusím zažít. Doufám, že brzy pojedeme na nějaký podobný naučný výlet.

Matěj Janata

Den naruby

Je pátek 26. března 2004, začíná škola. Ale co to? Vždyť je celý den naruby. Paní učitelka sedí v lavici a spolužák Raffaello vyučuje. Po chvilce ho střídají další spolužáci. Bylo to legrační. Paní učitelka přišla do třídy s copánkem na hlavě, s namalovanými pihami, s baťůžkem na zádech a klíčenkou na krku. Každé dítě chvilku vyučovalo. Já jsem si připravila pro děti zábavnou prověrku. Jiný měl osmisměrku s vyjmenovanými slovy. Ostatní měli také prověrky nebo různé rozcvičky a úkoly. Udělali jsme si také žákovské knížky z papíru, kam jsme si dávali navzájem známky. Mohli jsme dávat také domácí úkoly. Hodina končí a následuje hodina matematiky, prvouky a čtení. Je to velká sranda a všichni se baví. Je to den jako každý jiný, ale přece jen celý „naruby“. Moc se mi líbil a chtěla bych, aby byl i příští rok.

Tereza Paďourová, Radka Cikánová, Monika Rosůlková – 3.C

V pátek 26.3. byla škola naruby. Kdo chtěl, připravil si nějaké cvičení. A vyzkoušel si, jaké to je být učitelem.

Já jsem si připravila příklady z matematiky. Být učitelem mě docela bavilo. Ale dělat přípravu tak, aby to celou třídu bavilo, bylo náročné. Ale vše bylo, myslím, dobré. A tak jsme se všichni bavili. O matematice, přírodovědě a češtině jsme počítali, hádali, luštili tajenky, příklady a hádanky Lucie Konopáčové. Nevyhly se nám ani příklady Terezky Kubištové a já jsem také něco přidala.

Když jsem opravovala slovní úlohu, tak polovina dětí měla špatný výsledek. Dala jsem i jednu pětku, protože jeden spolužák neměl ani zápis ani správný výsledek. Ale kdo měl dobře zápis i výsledek, dostal jedničku s hvězdičkou. Dostalo ji docela hodně dětí.

Také jsme doplňovali na tabuli tvrdé y a měkké i. Jakub si pro nás připravil osmisměrku. Z diktátu jsem měla jedničku.

Skoro celou hodinu jsme se houpali a bylo to asi hodně nepříjemné pro ty, co zrovna učili.

Paní učitelka dnes nebyla paní učitelka, ale žákyně, která si vybalila tyčinku müsli o hodině a radila okolo sebe. Škoda, že jsem neseděla poblíž. Kluci začali házet vlašťovky, když šla paní učitelka na chodbu. Nejlepší však byla poslední hodina. To byla přírodověda a vlastivěda. Z vlastivědy jsme psali test. Paní učitelka byla Lucka a já jsem z testu dostala jedničku.

Celý den byl fajn a ráda bych si ho zopakovala.

Denisa Šindelářová, Veronika Košátková a Tereza Kubištová, 4.B

Návštěva technického muzea

11. března jsme jeli do technického muzea. Sraz byl už v 7.15 hodin. Jeli jsme autobusem my 4.B a 4.A.

V autobuse jsem seděla s Dandou. Cesta byla super. Taky jsme poslouchali volkmena. Naše cesta trvala skoro 2 hodiny. Když jsme přijeli do Prahy, zavezl nás pan řidič rovnou k muzeu.

V muzeu to bylo nádherné. Jako první jsme šli do dolů. Prováděl nás jeden pán a u každého exponátu jsme se zastavili a popovídali si. Na skleněných poličkách byly vystaveny různé druhy rud. Viděli jsme také stroj, se kterým se dobývá v dolech ruda nebo uhlí. Obdivovali jsme šachtu, ale pan průvodce nám vysvětlil, že uhlí a jiné horniny jsou nalepené, abychom si mohli udělat obrázek, jak to vypadá uvnitř dolu. Viděli jsme žulu, krystaly soli a napodobeniny horníků, kteří předváděli, jak se v dolech dříve pracovalo. Cesta dolem byla zajímavá i poučná a pan průvodce nám po cestě o přístrojích vyprávěl. Také nám řekl, že v dole je zbytečné mít takový chodník jaký je v muzeu, ale musí tam být podpěry, aby se nezřítil strop nebo zeď. Potom nás zavedl do menší místnosti, kde byl veliký model skutečného dolu, stará mapa....

Potom jsme se šli podívat do veliké haly, kde byla stará auta, motorčky, letadla. Na lanech byl zavěšený vrtulník, balon, kus vzducholodi. Dole byly vystaveny vlaky a o jednom nám pan průvodce řekl, že je to první vlak z roku 1900, že ho nejdříve pojmenovali Nazdar, ale potom ho přejmenovali na Kafemlejnek.

Viděli jsme také druhé auto Hanzelky a Zikmunda, kterým jeli na cestě kolem světa. Zajímavá byla i prohlídka prvních kol. Také jsme tam našli Halley Davidson. Nejvíc se mi líbila loď, kterou jsem nakreslila.

V další místnosti byly vystaveny různé staré předměty, např. hrací hodiny se zvonkohrou, olejová lampa, filmová kamera, fotoaparát, rozhlasový přijímač, telefon, budík, psací stroj,... a také jsme si vyzkoušeli, jak se natáčí televizní kamerou.

V jiné místnosti jsme si vyzkoušeli úplné ticho. Bylo to až nepříjemné. Také tam byly přístroje, na kterých se dala měřit hlasitost.

Všechno to bylo zajímavé a výjimečné. Ráda bych se sem podívala ještě alespoň jednou se školou nebo i s rodinou.

Při cestě zpátky do Kolína nám praskla pneumatika, a tak jsme se skoro hodinu zdrželi. Ale domů jsme dojeli v pořádku.

Už se těším na další výlet nebo exkurzi.

Tereza Kubištová, Lucie Konopáčová, Aneta Tahalová, Denisa Šindelářová – 4.B

Hlídka mladých zdravotníků

27.4. 2004 v 8:00- odcházíme do Borek na AFK. Když jsme došli, zkoprněli jsme; Tolik dětí! Už teď nám bylo jasné, že nevyhrajeme. Docela dlouho jsme čekali na zahájení=NUDA. Až asi po hodině přišla paní Lebedová (jedna z rozhodčích) a něco nám povídala. Také jsme vůbec nic neslyšeli, všichni řvali jako opice. Paní Lebedová říkala: „ Tak vás tu pěkně vítám.“ Nakonec jsme všichni slibovali, že budeme ošetřovat poctivě bez podvádění. Naše kapitánka nám šla vylosovat číslo, které znamenalo pořadí. „ ,Aach joo, jdeme až čtrnáctí z dvaceti“ Ono to ale uteklo jako voda, ani jsme nestačili říct švec a už jsme byli na řadě .

Na 1. stanovišti: HŘEBÍK V NOZE, ŽILNÍ KRVÁCENÍ.

Začali jsme obvazovat a ošetřovat, byli jsme moc dobří.

Na 2. stanovišti: BEZVĚDOMÍ, POPÁLENINY.

Zase jsme začali obvazovat a ošetřovat a zase se nám to moc povedlo. Zbývali nám ještě tři stanoviště. Nakonec jsme dopadli velice dobře. Měli jsme plný počet bodů, ale jedno družstvo ho mělo také. Rozhodovaly tedy otázky. Něco jsme nevěděli, něco naopak ano. Druhé družstvo bylo na tom stejně. Asi po půl hodině nás jedna otázka zarazila. Bohužel jsme prohráli. Vybojovali jsme 2. místo. „ Jééééé, těch cééééé“, zvolali jsme radostí. Domů jsme však šli s nadšením. To byl bezva den nebo snad néééé??

Michaela Podnecká

Kriminalita na škole

Když se řekne slovo kriminalita, mnozí z nás si představí velké případy vloupání, kdy si zloději odnášejí věci za desítky a stovky tisíc korun, loupeže, kdy pachatel míří zbraní na pracovníka banky a ten ze strachu o svůj život vydává balíčky bankovek a v neposlední řadě i děsivé případy vražd. Tohle všechno a ještě mnohem více známe z televize a z tisku. Když ale řeknu kriminalita ve škole, týká se to nás všech, kdo do školy chodíme.

Tak například anonymní telefonáty našich žáků, o kterých jsme se v prvním čísle zmínili, že ve škole je bomba a to jen proto, aby se vyhnul zkoušení nebo písemce. Někdo se tím možná baví, ale když pomínu, kolik lidí kolem takového telefonátu „tancuje“ (policie, hasiči, záchranka), tak nakonec na to doplácíme my, žáci, protože náhradní vyučování nám krátí čas našeho volna. Kriminalita ve škole jsou i drobné krádeže osobních věcí žáků, jako jsou mobilní telefony nebo třeba peníze. Těmto se lze vyhnout i tím, že tyto věci nemůžeme nechávat volně položené na lavici a spoléhat se na to že v naší třídě nebo v naší škole se nekrade. Připomenu jen jedno známé rčení: „Příležitost dělá zloděje“. Velkým problémem škol a ne-li tím největším je šikana mladších nebo slabších spolužáků. Někdo v tom vidí příjemné rozptýlení nudy

ve škole nebo svou nadřazenost. Avšak ten, kdo něco takového zažil, dostal se do pozice šikanovaného a nikdo mu nechce pomoci, může tento problém, kdy neví kudy kam, vyřešit i velmi tragicky. Nebudme tedy nevšímaví a lhostejní ke svému okolí ve škole. Neschovávejme se za větu „Ať si každý hledí svého“ a nebojme se o tom všem mluvit doma s rodiči nebo ve škole s učiteli. Ti jsou ve škole totiž nejen z toho důvodu, aby nás něco naučili, ale i proto, aby nám s problémy, na které my žáci nestačíme, pomohli.

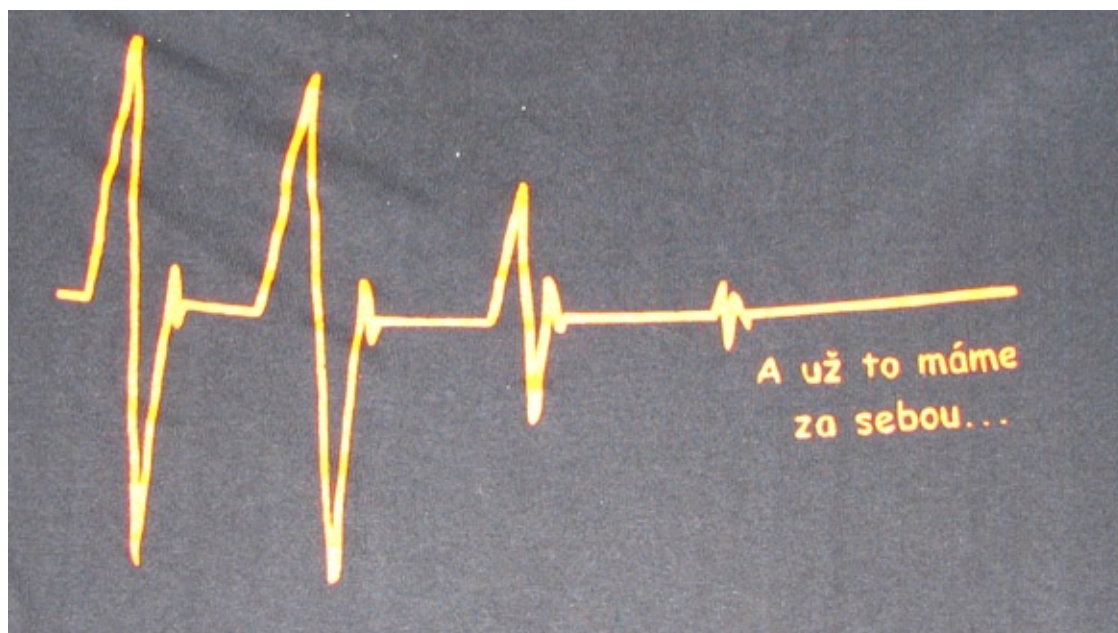
-pet-

Končíme...v tričkách II.

V posledním čísle jsme vám představili grafický návrh triček třídy 9.A. Ovšem ani ostatní deváté ročníky nezůstaly pozadu a tak se nám do redakce dostaly návrhy i třídy 9.B a 9.C. Sami posuďte, která trička jsou nejlepší... a třeba nám o tom i napište na naši e-mailovou adresu sportak@7zskolin.cz.

Motiv trička 9.B

Motiv trička 9.C

Olympiáda z matematiky

Jistě jste si všimli, že se poslední dobou psaly různé znalostní testy a olympiády. Mezi touto širokou škálou, pro někoho nepříjemných záležitostí, byla i olympiáda z matematiky. Rozhodli jsme se proto zjistit pár podrobností od žákyně 9.ročníku Michaely Zubíkové, která postoupila ze školního kola do kola okresního a nakonec i do krajského.

1.Kde se konaly kola olympiád?

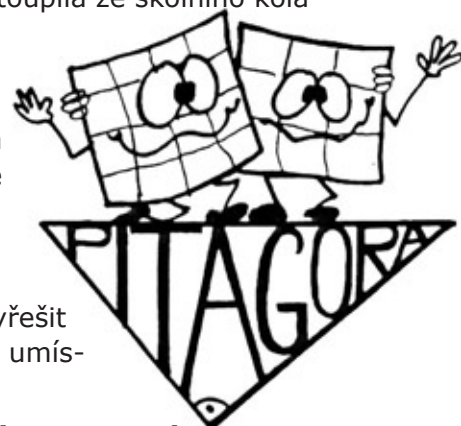
Úlohy školního kola jsme dostali domů, kde jsme je vypracovali a poté donesli do školy. Okresní kolo bylo v Kolíně v Zámecké a krajské až ve Vlašimi.

2.Na jakém místě si skončila?

Ve školním žádné umístění není. Ze šesti zadaných úloh musíš vyřešit alespoň čtyři správně. V okresním jsem 13.-16. a v krajském kole jsem umístila na 40.-45. místě zhruba ze 70 lidí.

3.Kolik bylo úloh a kolik si měla času na vypracování v okresním a krajském kole?

V obou byly čtyři úkoly a měli jsme je zpracovat za čtyři hodiny.

-dit-

Recitační přehlídka

15.března 2004 ve 13 hodin nastalo v naší tělocvičně velké hemžení. Tentokrát jsme sem nešli cvičit, ale byli jsme připraveni na kulturní zážitek. Naši spolužáci – vždy nejlepší 3 z každého ročníku – si připravili svá vystoupení. Byly to ukázky básniček nebo část textu z knížky, která se jim líbila. Obecenstvo jsme byli my ostatní, kteří jsme neprošli výběrovým kolem a několik rodičů a babiček, kteří se přišli podívat. Přehlídka byla velmi hezká a kamarádi předvedli svá vystoupení dobře. Také průvodní slovo a uvádění jednotlivých účinkujících bylo v režii našich spolužáků – žákyně 5.D třídy. Připravily si ho velice pečlivě a všem se nám moc líbilo. Byla to jejich první moderátorská zkušenost. Děvčata o ní říkají:

Den 15.3. to je náš velký den. Moderujeme totiž recitační přehlídku.

Na začátku byly jisté komplikace s trémou, které jsme brzy vyřešily. Potom jsme děti seznámily s celým programem a začalo to country tancem, který nacvičila děvčata ze čtvrtých tříd. Poté nastal veliký potlesk a podle toho jsme mohly soudit, že se to divákům líbilo. Potlesk nás zavedl až k představení první básničky. A tak to pokračovalo až k poslední recitaci. Některé básničky nás velmi překvapily. Nejraději bychom je poslouchaly až do večera, ale bohužel to nejde. Když skončila poslední báseň, poděkovaly jsme všem recitátorům i divákům, kteří se chovali tiše a nerušili. Nikomu se z hlediště nechtělo a ani jsme se nedivily. Těšíme se na další recitační přehlídku (snad bude)!!!

Jana Henkrichová a Kateřina Linartová, 5.D

Žolíci na naší škole

Někteří z vás si jistě všimli v televizních novinách reportáže o žolících (karta, která se dá vyměnit za špatnou známku). I redakční rada časopisu si všimla této bez pochyb zajímavé reportáže. Proto jsme se zeptali pár starších spolužáků na otázku: „Chtěli byste žolíky na naší škole?“ Odpověď si byla vždy podobná s jinými: „No byl /la bych pro žolíky, i když já bych je nepotřeboval/la“. Položme si otázku: „Lhal/la jsem?“ Myslím, že by téměř všichni odpověděli jedno slovo ANO. Každý má špatný den, a to i ve škole. A proto se žolík hodí téměř každému. Na naší škole by mohl být žolík minimálně dvakrát v jednom měsíci. Na rozdíl od slovenské školy, kde je žolík jen jednou v měsíci. I přes prosby některých spolužáků se musíme držet při zemi, nemůžeme požádat vedení školy o žolíky jednou v týdnu. To by nemuselo dobře skončit, protože by někteří mohli těchto propustek využívat i pro jiné účely. Mohli by je používat místo záchrany před nepříjemnou známkou jako prostředek na to, jak se zbavit povinnosti učit se na hodiny....

-klr-

Organizovaná panika

Dne 20.4.2004 se na naší škole konalo cvičení, které mělo žáky poučit a připomenout jim, co dělat při jakékoliv katastrofě. První hodinu se probírala teorie o různých katastrofách, jak se dělí jestli už se nějaká stala a také kdy, a hlavně, když už by se nějaká katastrofa stala, co při ní dělat. V půlce druhé hodiny se všechny deváté třídy přesunuly do učebny fyziky, kde jsme si vyslechli, co dělat, jaké jsou nové techniky. Poté jsme se odebrali na školní dvůr, kde už byli připraveni hasiči s hasičským vozem, který pro zajímavost stál kolem 16milionů korun. Hasič „Josef“ nám řekl, že je to deset let staré auto. Po skončení výkladu u hasičského vozu jsme se vrátili do tříd a pokračovali jsme v teorii o katastrofách. Poslední hodinu jsme cvičili evakuaci ze školy, po seřazení před školou půlka žáků zjistila že než by utekli tak už by dávno nebyli na tomto světě... ”

-vid-

Chrám zasvěcený hrám - Sazka Aréna

V sobotu 27.3.2004 jsem navštívil slavnostní otevření nově postaveného kolosu, který se nazývá Sazka aréna. Dokonce se dostavila i hlava státu pan profesor Václav Klaus, který na konec slavnostně

otevřel Sazka arénu. Program, který probíhal v tento slavnostní večer v sazka aréně se mi velice líbil. Byl to pro mě nezapomenutelný zážitek a také slavnostní okamžik, který se zapíše do historie České Republiky. V této víceúčelové hale se dá pořádat například: hokej, krasobruslení, basketbal, tenis, kongresy, cirkus, soutěže, tv přenosy, mediální divadlo malé (velké), gymnastika, volejbal, výstavy, atletika, jezdeckví, motokros,box, malá arena, koncerty, klasický amfiteátr, uliční divadlo, rockový duel, módní přehlídky, opera, muzikály Jen tak pro zajímavost se do Sazka arény vejde cca 18000 lidí, přes 3km pivovodů, které dokáží za 15minut natočit cca 10000 piv a pivo se čerpá ze 3 ohromných tanků, které jsou umístěny pod halou. Hmotnost unikátní střechy, která pokrývá celou halu váží cca 1500tun. Musím říct, že je tato hala velice povedená a hlavně krásná, vždyť je to taky nejlépe vybavená hala v Evropě a také patří mezi nejlépe vybavené haly na celém světě. Doufám, že se do ní ještě někdy podívám...

krývá celou halu váží cca 1500tun. Musím říct, že je tato hala velice povedená a hlavně krásná, vždyť je to taky nejlépe vybavená hala v Evropě a také patří mezi nejlépe vybavené haly na celém světě. Doufám, že se do ní ještě někdy podívám...

-vid-

Četba pro dívky

Snad každá dívka na naší škole už měla jeden z těchto časopisů v ruce. Myslím, že nás tyto listy mohou velice obohatit. Některé dívky sem píšou o problémech v rodině, škole, s kamarády... Ale nejvíce se zde řeší láska, ať už je sladká a nebo bolí, vždy si každý rád přečte příběhy jiných. Najdete tu i články o kosmetice, oblečení a různých módních doplňků. Víím, že oblíbený je i fotoromán, ale hlavně trapasy. No řekněte, koho nepotěší cizí neštěstí?? Já osobně miluji horoskopy, opravdu se mi plní, a proto jim tak věřím.. I když je toto čtení určeno pro holky, leckterý kluk si rád potají přečte dívčí problémy.. To byste jim holky neměly dovolovat, nesmí o nás přeci vědět všechno....

-ZUZ-

Česko hledá Superstar

To má šanci dostat druhou šanci dostala Šárka Vaňková a divokou kartu poroty dostal Standa Dolinek.

V porotě zasedli Gábina Osvaldová, Martin Herman, Ondřej Soukup a jako předseda zasedl Ondřej Hejma. Jejich úkolem bylo vybrat 100 nejlepších uchazečů o místo superstar. V dalších kolech měli vybrat 40 začínajících zpěváků a z nich ve čtyřech kolech diváci vybrali osm favoritů. Desítku doplnili dva, jednoho si opět vybrali diváci a ten dostal druhou šanci, druhého vybrala nemilosrdná čtyřčlenná porota.

SuperStar má za sebou už tři živé koncerty. Po každém z nich je hlasování a po té vypadne jeden z deseti nejlepších. Zatím šanci stát se SuperStar ztratili Veronika Zaňková, Petr Poláček, Petra Páchová a Standa Dolinek...Všem ostatním držíme palce. Více na <http://superstar.nova.cz>

Divokej Bill vs. Horkýže Slíže

V sobotu 17.4. v osm hodin večer čekala půlka Kolína a okolí na koncert slovenské skupiny Horkýže Slíže, která dělala předkapelu skupině Divokej Bill z Úval u Prahy. I já očekávala skvělý koncert. Dvě super kapely a stovky lidí. Mezi návštěvníky se objevili i členové našeho učitelského sboru. Zhlédla jsem pana učitele Schöna se svou manželkou a pan učitele Šádka se svou přítelkyní Lenkou Bláhovou, která rovněž jeden čas učila na naší škole.

Celý koncert dopadl přesně dle mých představ. Na pódiu nejdříve zpívali čtyři Slováci, kteří to teda uměli rozjet. Nehledě na to, že frontman skupiny přišel v župánku. Ale podle mě stejně neměli na „Úvalský“. Možná jen proto, že zpívali česky a tak se i nám lépe zpívalo, ale třeba je to prostě tím, že jsou lepší. Divokej Bill hrál hlavně starý písničky, z nového alba zahrál jen tři. Nejspíš proto, že ty starší jsou nejlepší. Celý koncert trval dvě a půl hodiny a myslím si, že se každý bavil stejně jako já.

Skupina Divokej Bill má osm členů. Na české hudební scéně před nedávnem oslavila 5 let své existence. Zatím vydala 4 cédéčka. Sedm statečných, Propustka do pekel, Svatá pravda a Mezi nima. V jejich písních zaslechnete kytary, bicí, banjo, housle a harmoniku. To vytváří typický sound Divokého Billa. Jejich poslední deska je sama o sobě klidnější. Má celkem jemnější texty a ne až tak „skákavý“ melodie jako na předchozích dvou. Členové si sami o sobě myslí, že jsou nejdivočejší v republice. Skupina Divokej Bill si našla mnoho svých fanoušků, ale asi tak jako každá jiná skupina i své odpůrce. Další informace o kapele naleznete na <http://www.divokejbill.cz>

Osecká laťka

Od velikonoční laťky na naší škole až k okresnímu kolu ve Velkém Oseku

Ve středu 24.3.2004 se konala v tělocvičně naší školy soutěž o nejlepšího skokana a skokanku ve skoku vysokém – Velikonoční laťka. Učitelé sportovních tříd toto klání pořádají už od nepaměti. A to i v zimní podobě. V období prosince se koná Mikulášská laťka. To proto, aby skokani nevyšli z formy. Letos se na prvních místech umístili tito žáci: Klára Vaňková, Ota Špecinger, Katka Jůzová, Martin Lapší, Kryštof Němčík, Kristýna Czakofová, Richard Hladík, Radka Martínková, Filip Zelený, Darina Kubíková, Lukáš Kasal, Monika Priesolová. 8 nejlepších skokanů z Velikonoční laťky se účastní krajského kola ve Velkém Oseku. Ani letos to nebylo výjimkou. Ze starších děvčat to byla Kateřina Motáková, která skočila 135cm a skončila na bramborovém místě. Také Klára Vaňková skočila 135cm, ale bohužel na více pokusů. Takže byla až sedmá. Z mladších dívek se na prvním místě umístila Kateřina Jůzová s výkonem 135cm a jako čtvrtá skončila Michaela Pešková, která skočila 125cm. 5.a 11. místo obsadili v mladších žácích Lukáš Kasal(140cm) a Tomáš Kořínek(135cm). Ondřej Šíma zcela očekávaně byl na prvním místě s výkonem 173cm a Aleš Král skočil 140cm. Všem zúčastněným a oceněným blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci naší oblíbené SEDMIČKY!!!

-bel-

Volejbalový turnaj

Ani tentokrát 7.ZŠ nepropásala okresní kolo volejbalového turnaje, který se konal ve Stavbaru v Borcích. Letos se týmy kolínských škol sešly v malém počtu. Kromě nejstarších děvčat ze 7.ZŠ byly na turnajové listině napsány žákyně z 2.,3., a 6.ZŠ. Naše holky to neměly jednoduché. V prvním zápase nastoupily proti 6.ZŠ. V prvním setu prohrály, ale ve druhém to úžasně obrátily, a tak nebyl problém zvítězit i ve třetím, rozhodujícím setu. Ve druhém zápase nastoupily proti zkušeným hráčkám ze 2.ZŠ. Celý zápas hrály vyrovnaně, ale bohužel v rozhodujících chvílích hodně kazily. Ve třetím, posledním zápase jasně vyhráli nad 3.ZŠ.

Do krajského kola měly nastoupit ty hráčky, které měly nejvíc bodů ze všech tří zápasů. Nejvíc bodů měly holky ze 2.ZŠ. Protože jim ale nevyhovoval termín, přenechaly postup do krajského kola, který se koná v Rakovníku, našim děvčatům. Ale bohužel. Po domluvě s panem ředitelem a s paní učitelkou byla účast odmítnuta. Škoda, možná by jim to tam natřely. Ale to už se teď nikdo nedoví.

Šestici hráček z naší školy tvořily: Katka Motáková, Lucka Podhrázká, Běla Šimonová, Radka Břízová, Klára Vaňková a jako kapitánka družstva Tereza Marková ze 7.A.

-bel-

Motokáry v Kolíně(zapomenutý případ???)

V Kolíně máme řadu zábav pro každý věk i styl. Mezi tyto záliby patří např.sk8park(pro sk8ťáky)lidovka(pro slušňáky),plavečák(pro vodníky:-)atd.Mezi tyto záliby patří i z většiny zapomenuté motokáry, které ještě před pár lety byly snad nejvyhledávanějším místem kategorie od 10let-výš. Vždyť dříve kluci tohoto věku milovali zvuk motoru, smyk kol, tuning aut a vůbec rychlou jízdu. Jistě, najde se ještě pár nadšenců, ale byli jste tam před rokem nebo před dvěma roky????? Tam se čekalo až 20 minut na jednu motokáru, a to tam jsou čtyři. Představte si, že tento stroj vyvine rychlost až 56km/h, samozřejmě ne na trati, zde je omezovač asi na max.rychlost 50km/h. Síla těchto strojů je 5.5 koně, a to je co říct. Snad nikoho neodradí cena 125Kč na 10minut. Když si vezmete, jak drahá je údržba motokáry, je to celkem levné. Jsou zde 4 motokáry různých rozměrů a i malé odchylky v živosti motoru. Pokud byste se vydaly na motokáry, vezte si s sebou 200korun jako zálohu, to kdybyste náhodou něco rozbili, asi každý ví o čem mluvím:-) Mezi pravidla zde patří: jízda bez použití helmy vždy nabídnutou údržbářem je jízda na vlastní nebezpečí, nesmí se ani záměrně ničit majetek=motokáry,atd.

Tak jsem to shrnul do tohoto malého úryvku. Určitě se tam běžte kouknout a trochu se vyřádit. Nadšence jistě potěší stavba páté motokáry, která bude o dost živější než-li ostatní,její výkon je 7.0 koní a bude nabízena pouze zkušenějším jezdcům. Mnoho radosti a zábavy na těchto pekelných strojích vám přeje:

Fanda Šimon.:-)

Fotogalerie naší školy

Vítězné trio soutěžících „Malých spisovatelů“ - zleva: Dominik Havlína - Monika Rosůlková - Lukáš Provazník. Více si o soutěži můžete přečíst na straně 5.

Legenda odchází?

Letos nás snad již doopravdy opustí náš dlouholetý **ne**posluchač Petr Kadlec. Proto jsme se rozhodli, rozloučit se s ním i na stránkách našeho školního časopisu. Zeptali jsme se ho na jeho pocity z blížícího se odchodu. Takže co tomu říká?

„Musím říct, že se již na odchod z této školy těším. Ne, že by mi tu bylo špatně, ale s učiteli se již natolik známe, že se již nemáme čím překvapovat, známe své slabiny i silné stránky. Věřím, že můj odchod bude ulehčením pro všechny zúčastněné. Přesto budu vzpomínat rád a snad i někdo na mě vzpomene.“

Toto potvrdil p. učitel Šádek, který s Petrem zažil mnoho hezkého i zlého. A žili by spolu jistě šťastně až do smrti....ovšem Petr tento vztah ukončil. :-))))